

MCHK:s Vinterrally 2006

Söndag 5 februari. Så var det då åter dags för en av vinterns efterlängtnade begivenheter – Vinterrallyt. Precis som de två senaste åren är start och mål förlagda till Årsta Slott. Jag har några dagar tidigare fraktat in min Husqvarna till fastlandet och själv lämnat Utö på lördags-eftermiddagen för att kunna vara vid Årsta Slott kl. 10 idag. I en levande skärgård är det nämligen så vist ordnat av vårt monopolrederi Waxholmsbolaget att ingen förbindelse finns från Utö på söndagar förrän kl. 12.20 under perioden december – april.

Nåväl, Husqvarnan är i fin form och jag

Min gamla krigare, en Husqvarna 256A från 1968 med förlutet på P10 på Gotland, apterad för dagens kamp.

också – rund är ju en rätt fin form. Tusan vad det varma och goá militärgröna mc-stället blivit trångt sedan vår turné på Gotland i höstas! Och varmt är det också när jag sitter inne i slottet och tejpar hop sidorna till min roadbook. Den skulle väl kunna kallas vägbeskrivning, men då låter det ju inte så avancerat och omgivningen skulle kunna tro att det inte är svårt det här. Den används istället för karta.

Roadbooken rullas fram vartefter hållpunkterna passeras

Rallyt startade med tidskörning på en kort pilad slinga runt slottet. Därefter var det dags att förlita sig på roadbooken och ge sig iväg ut på de halkiga vägarna, hitta kontrollerna och svara rätt på en mängd svåra frågor av så skiftande ämnen som kryddväxter, Björn Skifs filmer, hans svensktoppsframgångar, vem som vann Stockholmsloppet 1930, vilken var den högsta hastighet som uppmättes där, motorcykelmodeller, teknikfrågor, var olika motorcyklar tillverkats m.m. Den enda fråga jag skulle varit säker på därvidlag hade varit var Husqvarna tillverkades fram till 1980-talet men den frågan fanns så klart inte med. Tillbaka vid slottet en ny tidskörning, så nära som möjligt den tid som noterades i första provet.

Vy över "cockpit" med roadbook, reglage och mörkläggningslampa. Notera de två bromshandtagen – med ett påverkar man bakbromsen när foten hålls på skidan.

Det var som vanligt Greger Mårtensson som var tävlingsledare. Även denna gång hade han gjort det på allra bästa sätt, alltifrån vädret, den lunch – som han dock inte lagat själv – men som ingick i startavgiften, körproven, banläggningen, de för mina begränsade kunskaper alltför svåra frågorna till det rejäla prisbordet.

Har just intagit en god lunch, pytt i panna med ägg och rödbetor, i ståndsmässig miljö i Årsta slott och sitter och funderar över alla dessa frågor som ingick i rallyt. Jag tror det var ett 50-tal och om det kunde vara meningen att man skulle kunna svaret på ens en tiondel av dem. Jag menar, man åker ju inte omkring på motorcykel med Nationalencyklopedin som packning. Vet inte ens om det skulle ha hjälpt med den när frågorna var så varierande. Försöker skaka av mig hur okunnig och misslyckad jag känt mig vid kontrollerna när jag såg medtävlarna självsäkert kryssa i svaren i sina tidkort.

Nåja, det viktiga är ju inte att vinna intalade jag mig. Ja, jag gick faktiskt så långt i mina funderingar över vad jag skulle skriva i mitt reportage från Vinterrallyt att jag beslöt att ödmjukt och sanningsenligt tala om att detta är bara en lek och att det är inte för placering och pris man deltar. På så sätt skulle jag ju legitimeras min förväntade placering sist i fältet.

Nej, det är ju för att få köra motorcykel och träffa gubbar, varför är det så få gummor med förresten?, med samma tokiga intresse som jag själv har. Men nu har Greger räknat ut resultaten från frågorna och tidskörningen för oss och det drar ihop sig till prisutdelningen. Precis som förra året går 1:a priset till Björn Weissman, Falun; och 2:a är Kurt Gustafsson, Dalarö. Litet tankspridd hör jag fler pristagare räknas upp och tror knappt mina öron när jag hör mitt eget namn, jag tror det var det 6:e som räknades upp.

Tar mig fram till prisbordet, där man får välja bland en mängd fina priser. Många är skänkta av Gregers eget företag och därtill ett antal av MCHK och FMCK. Hade själv lovat att ta med något till prisbordet men med mitt minne, eller snarare brist på, blev det inte så. Borde kanske därför avstå från pris men väljer ändå en liten behändig kikare som jag tror kan bli bra att ha i fickan på mc-stället.

Så är festen över och efter en kopp kaffe tar jag motorcykeln till Dalarö för att åka hem. Brukar normalt åka från Årsta Brygga men vinner tre timmar på att åka via Dalarö. Men visst tvekar jag, för nu måste jag ta hojen med mig på båten och med Waxholmsbolagets taxa kostar det 181 kronor, nästan lika mycket som biljettpriset för tre vuxna passagerare. Ett led i det populära uttrycket "levande skärgård" ni vet. Kunde kanske välja att skicka den från Nynäshamn till Visby för bara 154 kronor. Men jag är ju knäpp nog att bo på Utö och inte på Gotland. Hmmm, kanske en tanke?

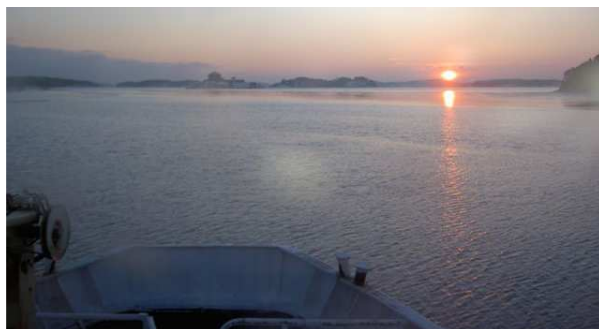

Den gamla Husqvarnan på väg hem på Waxholm II

Det är hemskt att tänka sig att en sjundedel av ens liv är måndagar.

- Vart är Du på väg så här sent på natten Olsson?
- Jag skall gå och höra på ett föredrag.
- Men inte är det väl någon som håller föredrag så här dags på dygnet?
- Jo, min fru.

Men nu sitter jag i alla fall här ombord på Waxholm II på väg från Dalarö till Utö. Gott om plats ombord är det eftersom vi bara är två passagerare och en liten hund ombord. Vi skall alla tre till Utö så övriga bryggor kör vi raskt förbi. Conny lovar att sätta högsta fart hemåt.

På väg mot solens och vindarnas ö – Utö. Rakt föröver syns Dalarö skans.

Vi går dock lugnt genom delvis isbelagt vatten rakt mot solnedgången och passerar nära Dalarö Skans. Åsynen av denna gamla försvarsanläggning jämte min gamla krigare, väl surrad på fördäck, ger mig klarhet i en sak;

Dalarö skans glider förbi – eller är det kanske vi som glider förbi skansen?

vi kan ännu en gång, som för snart sjuttio år sedan, övertygande uttala de kända orden; "vår beredskap är god". Jag är nöjd med det och, som alltid när jag fått vara ute och köra motorcykel, nöjd med min dag. Men nu ser jag fram mot att komma hem och vila, även en så lätt körning som idag tröttar en gammal man. Lutar mig tillbaka och börjar tänka på nästa resa, veckan i Älvdalen.

Arnold Kajerdal, Utö

Det ringde i telefonen hemma hos veterinären:

- Jag vill bara förvarna om att min hustru är på väg till Er med vår gamla katt. Ge henne en spruta så att hon somnar in smärtfritt.
- Det skall jag ordna sa veterinären. Hittar katten hem själv?